

OBSAH:

Kapitola první.

O CÍTĚNÍ VŮBEC.

	Strana
§ 1. Předmět a rozsah nauky o cítění	1
§ 2. Definice citu v širším a užším smysle. Poměr citu k rozumu	3
§ 3. Cítění jakožto uvědomování libosti a nelibosti. Neurčitelnost podstaty libosti. Ozřejnění libosti podmínkami jejího vzniku. Teleologický význam citového přízvuku, Noetický význam citu a jeho pudovost	6
§ 4. Různé názory o fyziologických podmínkách libosti a nelibosti, Dumont, Meynert, Ribot, Sergi, Verworn, Münsterberg, Lehmann, Lange, James	13
§ 5. Změny vasomotorické pokud jsou společné všem libostem a nelibostem	23
§ 6. Experimentální zkoumání o tomto předměť, historie jeho, přístroje a metody; Wundtova škola contra Lehmann	26
§ 7. Kvalita citů; citově lhostejných dojmů není	36
§ 8. Libosti tělesné a duševní	37
§ 9. Intenzita citů; poměr kvantitativní mezi libostí a nelibostí. Zkoumání o ubývání a přibývání libosti. Bolest jako samostatná kvalita citová	40
§ 10. Výraz citu. Podstata smíchu a pláče. Jsou to složené reflexy z různých reakcí příjemných a nepříjemných vzniklé a zvykem ustálené. Druhy smíchu a pláče	47
§ 11. Afekty čili vášně jakožto stupňované libosti a nelibosti. Výbuch a záchvat vášnivý	58

	Strana
§ 12. Rozdělení vášní na jaré a chabé	65
§ 13. Trvání citu a poměr jeho ke kvalitě	69
§ 14. Nálady	73
§ 15. Smíšených citů není	78
§ 16. O složenosti citů. Není jich vlastně rovněž; jsou jen složité úkazy duševní, provázené v průběhu svém různými libostmi	80
§ 17. O hloubce citu	84
§ 18. Rozdělení citů. Různá třídění a kritika jich. Wundtovo třídění	87
a) Herbartovo, Zieglerovo, Kramářovo a j.	97
b) Ribotovo, Höflerovo, Elsenhansovo, Jerusalemovo	101
c) Lippsovo a j.	104
§ 19. City vyšší a nižší	107

Kapitola druhá.

ASOCIAČNÍ ZÁKONY PŘI CÍTĚNÍ.

§ 20. Reprodukce citů. Vlastně je nemožná, ale možno o ní mluvit jakožto o zpětném vcítění. Vysvětlení tohoto pojmu	109
§ 21. Podmínky pro vcítění u různých druhů citů. Fouilléův názor. Nejpříhodnější podmínky pro vcítění jsou u citů emočních. Různé názory o této věci u psychologů, hlavně Ribotův. Otázka o paměti citové . . .	112
§ 22. Asociace citů při předpokladu trojstránkovitosti jevů duševních. Sullyho transfert a Lehmann-Ribotovo přesunutí citu. Otázka, může-li cit zprostředkovat asociaci dvou dojmů. Názor Tvrdého	120
§ 23. Sugescie citů co jest a za jakých podmínek se děje	125

Kapitola třetí.

CITY TĚLOVÉ A SMYSLOVÉ.

§ 24. Pojem tělových citů a umístění jich na počátku vývoje. Smyslové dojmy měly z počátku vůbec ráz tělový, i zrakové a sluchové	130
---	-----

	Strana
§ 25. Rozmanitosti citů tělových. Tělesné nálady hladu, žízně a hnusu	135
§ 26. Cit únavy. Jaký je rozdíl mezi únavou duševní a tělesnou; cit zotavení. Nelibý cit z nezaměstnanosti; záliba ve hře	137
§ 27. Záliba v rytmu. Napětí pozornostní. Jodlovy a Wundtovy city napětí	144
§ 28. City smyslové. Estetické zbarvení citového přízvuku; různost jeho u různých smyslů	149
§ 29. Estetické prvky krásna hudebního; barva tónu, libozvuk, melodie	155
§ 30. Libost dojmů zrakových. Tón barvy; záliba v kombinaci barev. Teorie Lippsova a Wundtova	160
§ 31. City tvarové (Gestaltgeföhle)	167
§ 32. Symetrie, zlatý sek, čára libosti. Principem záliby v tvarech je zvyk	171

Kapitola čtvrtá.

EMOCE ÚSOBNÍ.

§ 33. Pojem a rozdělení emocí	177
§ 34. Počet a druhy citů formálních. City vznikající vybavováním řad; očekávání a jeho druhy: naděje, obava, nejistota, netrpělivost, překvapení, sklamaní, ulehčení	178
§ 35. City vznikající při pochodech asociačních. Cit novosti, zajímavosti, všednosti, nudy, známosti	182
§ 36. Záliba ve hře fantasmie: nálada snivosti, dlouhá chvíle	185
§ 37. Vtip. Funktionsgeföhle	189

Kapitola pátá.

CITY EGOISTICKÉ, ALTRUISTICKÉ, SPOLEČENSKÉ.

§ 38. Rozdělení citů obsažných	194
§ 39. Podstata citů egoistických. Sebecit. Dva typy sebecitu; sbedůvěra a vědomí vlastní slabosti	196

§ 40.	Cit bázně. Bázeň vzniká vždy z představy. Instinktivnost bázně. Rousseau o bázni. Dědičnost bázně. Darwinovo a Compayréovo mínění o věci	200
§ 41.	Obměny bázně. Stud; mnohovýznamnost slova stud; zdánlivá různost bázně a studu. Vývoj studu. Nálada ostýchavosti	207
§ 42.	Cit úcty	213
§ 43.	a) Cit vznešenosti b) Tréma	215 220
§ 44.	Cit pokošení, zahanbení, křivdy, urážky. Tupost . .	224
§ 45.	City zisku a ztráty. Radost z práce, z výdělku. Cit hospodárnosti. Přesunutí hodnot; lakota, záliba ve sbírání kuriosit. Cit ztráty	227
§ 46.	Hněv, jakožto vznikající z nepříjemných emocí, bázně a jejich obměn. Průběh hněvu jakožto afektu jarého. Druhy hněvu podle Ribota. Vztek	234
§ 47.	City altruistické; dělí se na indukované a city lásky. Souslast a soustrast. Jak se indukuje soucítění . . .	241
§ 48.	Proticit: škodolibost a závist. Útrpnost. Býti předmětem závisti a předmětem útrpnosti. Instinktivnost soucitu. Ego-altruistické city Spencerovy	249
§ 49.	Láska. Podstata citu toho; cítiti za jiné. Láska po- hlavní; její vznik a vývoj	257
§ 50.	Láska mateřská, otecká, manželská, děti k rodičům .	263
§ 51.	Láska přátelská. Láska k bližnímu	272
§ 52.	City nelásky; nenávist, zášti. Žárlivost	279
§ 53.	City společenské; vlastenectví, občanská loyalita. Cit solidarity	284

Kapitola šestá.

CITY IDEJNÉ A NÁBOŽENSKÉ.

§ 54.	O citech idejních vůbec. Pojem ideálu. Ideály krásy, pravdy, dobra, jímž odpovídají city estetické, logické a etické	292
§ 55.	City estetické. Cit krásy. Estetično, krásno, libost. Krása fysická a duševní	296

	Strana
§ 56. Estetické hodnocení. Vkus	299
§ 57. Vkus jakožto případ zvyku. Konečná definice krásna	302
§ 58. Co přivedlo člověka k tomu, aby si uvědomil, že něco jest takové, jak býti má. Různé definice krásna (pozn. 1.) Neinteresovanost krásna (pozn. 2.)	307
§ 59. Vznik umění jakožto tvoření krásna	313
§ 60. Úkol umění ve vývoji kultury. Umění pudovou anticipací vývoje	318
§ 61. Tragika, komika, vznešeno v poměru ku krásnu	321
§ 62. Pojem vcítění (Einführung)	326
§ 63. Estetické hodnoty	330
§ 64. City etické. Pojem mravnosti a mravních citů. Rozdíl hodnocení etického a estetického	332
§ 65. a) Cit povinnosti. Jeho formy ve vývoji mravním	338
b) cit poslušnosti; svědomí	341
c) mravní přesvědčení	345
§ 66. Cit lítosti	347
§ 67. a) Vědomí mravní závaznosti spojeno s city egoistickými a altruistickými činí z nich etické. Cit lidské důstojnosti, práva a křivdy	350
b) Cit spravedlnosti. Omrzelost a nálada pesimistická	353
§ 68. City logické čili intelektuální. Cit pravdy	362
§ 69. Formy citu pravdy; cit skutečnosti, zdání, správnosti	362
§ 70. Cit pravdivosti v oboru praktickém (estet. a etickém). Odpor proti lhaní. Druhy lží: zapírání, přetvářka, fráse, pomluva, pochlebnictví	366
§ 71. Kolise citu pravdy a snahy po blahu. Iluze	373
§ 72. City náboženské. Pojem boha. Nálada zbožnosti. Cit závislosti	378
§ 73. Vývoj citu zbožnosti	380
§ 74. Touha po nesmrtelnosti. Nálada mystická. Pověřivost a pobožnůstkářství	384
§ 75. Další vývoj citu zbožnosti k panteismu a teismu	388
§ 76. O výchově citu	393